



Liminka

Ydinkeskustan asemakaavamuutos – arkeologinen tarkkuusinventointi 2024

Arttu Tokoi
Maanala Oy



Sisällys

Tutkimuksen perustiedot	3
1. Tausta ja tutkimustehtävä	4
2. Menetelmät.....	4
3. Topografia.....	4
4. Historialliset kartat ja tietoja asutushistoriasta.....	4
5. Selvitysalueen havainnot.....	6
5.1. Koti-Pietilä.....	6
5.2. Pappilapelto.....	10
5.3. Paloaseman pelto	12
6. Yhteenveto	13
7. Lähteet	14

Tutkimuksen perustiedot

Kohde: Ydinkeskustan asemakaavamuutos, uusi asemanseutu -kaava-alueen rakentamattomat peltoalueet sekä löytöpaikka Kramsu (1000037290)

Tutkimuksen tyyppi: arkeologinen tarkkuusinventointi

Tavoite: selvittää onko peltoalueilla ennestään tuntemattomia säilyneitä arkeologisia kerrostumia.

Kenttätöaika: 19.–23.8.2024

Tutkijat: FM Arttu, Maanala Oy

Tilaaaja: Limingan kunta

Aiemmat arkeologiset inventoinnit: –

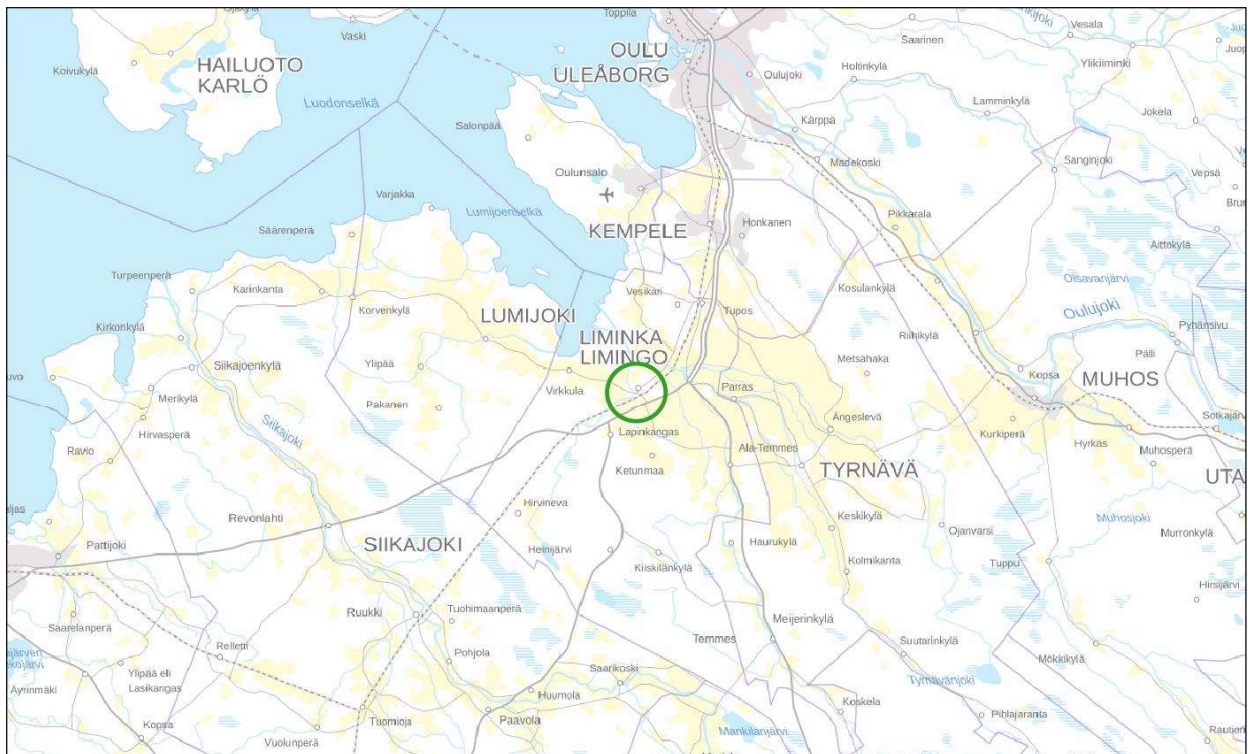
Alkuperäinen arkistoaineisto digitaalisine valokuvineen: Maanala Oy. Raporttikopiot pdf-muodossa: Museoviraston arkisto, alueellinen vastuumuseo ja työn tilaaja.

Talletetut esinelöydöt: Löytöjä ei talletettu kokoelmiin.

Raportin kuvat: Arttu Tokoi

Raportin karttakoordinaatit: ETRS-TM35FIN (N 2000)

Tulos: Koeojista löydettiin ihmistoiminnan jälkiä, kuten vanhoja sarkaojia, ja kyntökerroksesta saatiin löytöjä 1600-luvulta eteenpäin. Selvästi kiinteäksi muinaisjäännökseksi luokiteltavia kerroksia, ei kuitenkaan havaittu.



Kuva 1. Kohteen sijainti. Pohjakartta: Maanmittauslaitos.

Kansikuva: Koeojia kaivetaan Pappilanpellolla.

1. Tausta ja tutkimustehtävä

Tutkimus liittyy Limingan kirkonkylän ydinkeskustan asemakaavamuutoshankkeeseen. Pohjois-Pohjanmaan museo edellytti arkeologista tarkkuusinventointia kolmella hankealueeseen kuuluvalla pellolla (lausunto 24.03.2021 OUKA/2772/10.02.01/2021).

Yhdeltä pelloista on metallinetsinässä löytynyt historiallisen ajan löytömateriaalia, ja kaikki pellot sijaitsevat lähellä vanhoille kartoille merkittyä asutusta. Tarkkuusinventoinnissa oli tarkoitus selvittää, onko peltokerroksen alta löydettävissä säilyneitä arkeologisesti merkittäviä rakenteita tai kerroksia. Työmenetelmäksi ehdotettiin koneavusteista koeojien tai koekuoppien kaivuuta.

Limingan kunta tilasi arkeologisen tarkkuusinventoinnin Maanala Oy:ltä 9.10.2023. Maastotyöt teki FM Arttu Tokoi 19.–23.8.2024.

2. Menetelmät

Valmistelemina töinä selvitettiin alueen maankäyttöhistoriaa historiallisista kartta-aineistoista, jota käsitellään tarkemmin edempänä.

Kenttätö tehtiin kaivamalla peltoalueille kaivinkoneella koeojia arkeologin valvoessa työtä. Kaivinkone poisti pellon pinnasta kyntökerroksen, minkä jälkeen tämän alta paljastuneita ilmiöitä tutkittiin tarkemmin joko käsin tai koneavusteisesti tilanteesta riippuen. Kaivetut maakasat käytiin lisäksi läpi silmämääräisesti ja metallinpaljastimella löytöjen varalta.

Koeojat pyrittiin sijoittamaan maastossa sopivimmille paikoille suurin piirtein tasavälein. Ojia kaivettiin tiheämmin otollisimpina pidentyille alueille, kuten löytöpaikan ja vanhan asutuksen läheisyyteen. Lisäksi koeojien sijoitteluun vaikuttivat kaapelit ja vesijohdot, joita pyrittiin välttämään. Pintapoiminnalle ei tarjoutunut mahdollisuuksia, sillä alue oli heinällä.

Havainnot dokumentoitiin sanallisesti, valokuvien ja mittauksin. Mittauksia tehtiin useammalla menetelmällä. Ojien sijainti mitattiin RTK-korjatulla GNSS-paikantimella. Tätä ei ollut kuitenkaan käytössä kaikkina päivinä, joten osa

havainnoista jouduttiin mittaamaan tavallisella satelliittipaikantimella tai metrimitalla. Siksi esimerkiksi sarkaojien sijainti on paikoin epätarkka.

3. Topografia

Selvitysalueet ovat tasamaalla sijaitsevaa peltoa. Jokivarressa alueen länsipuolella olevat tontit ovat aavistuksen peltoalueita korkeammalla. Samoin maasto kohoaa hyvin loivasti alueelta länteen mentäessä. Korkeuserot ovat kuitenkin pieniä.

Selvitettävät peltoalueet sijaitsevat korkeudella 4,5–5,5 m mpy. Kohta on noussut merenpinnan yläpuolelle todennäköisesti 1200-luvulla (rannansiirtymä Hakosen 2024 perusteella). Tarpeeksi korkealla asutukselle tulva huomioiden olisi Liminganjoen törmä kohdalla ollut aikaisintaan arviolta 1300-luvun jälkipuolella. Selvitettävät peltoalueet olivat mahdollisesti vielä tässä vaiheessa jossain määrin tulvalle alttiita.

4. Historialliset kartat ja tietoja asutushistoriasta

Limingan kylä on syntynyt keskiajalla Liminganjoen alajuoksulle. 1300–1400-luvuilla talomäärä oli todennäköisesti vielä varsin pieni, mutta 1548 kylässä mainitaan olleen jo 58 taloa (Vahtola 1977: 92–93).

Vanhoista karttamateriaaleista ilmenee, miten kylän talot sijoituivat pitkänä nauhana pitkin Liminganjoen rantoja. Talojen peltolohkot suuntautuivat säteittäisesti jokivarresta ulospäin ja näiden takana olivat niittymaات. Selvitysalue sijoittuu keskeiselle paikalle kylän keskivaiheille heti pappilan viereen.

Varhaisin tarkka kartta kylästä on vuodelta 1707 (Mört). Vaikka kartta kattaa lähes koko kylän, juuri selvitysalueen kohtaa ei ole tälle piirretty. Viereistä aluetta kuvaavalle kartalle on kuitenkin hahmoteltu taloja myös tälle kohtaa.

Vuoden 1760 kartalta (Gutzén 1760) selvitysalue löytyy kokonaisuudessaan. Alue on

merkitty pelloiksi asutuksen sijaitessa aivan joen törmällä (kuva 2). Selvitysalueen etelälaidalla kulkee peltojen välissä polku. Vuoden 1785 kartalla tilanne näyttää pysyneen samana (Holmbom 1785a). Kartta on kuitenkin huonokuntoinen ja kohdalta repeillyt. Viereisiltä pappilan pelloilta löytyy tarkka kartta samalta vuodelta 1785 (Holmbom 1785b), mutta tämä ei yllä selvitysalueelle.

Pitäjänskartat Limingasta on tehty 1844. Holmbomin kartasta löytyy lisäksi jäljennös vuodelta 1925. Maanmittauslaitoksen vanhoja

ilmakuvia on alueelta vuodesta 1946 lähtien ja vanhin peruskartta on vuodelta 1953. Näissä läntisimmällä ja pohjoisimmalla selvitysalueen pelloista on lato, mutta ei muuta maankäyttöä.

Selvitysalueelle osuu näiden talojen 1700-luvulle tai aiemmaksi ajoittuvia maaomistuksia pohjoisesta alkaen: 27 Kramsu, 61 Rautio, 20 Pilto, 9 Pilto, 10 Pietilä ja 52 Tuorila. Kaikkien mainittujen talojen tontit ovat nähtävästi aikanaan sijainneet selvitysalueen vieressä.



Kuva 2. Selvitysalueet, koeojat ja löytöpaikka asemoituna vuoden 1760 kartalle.

5. Selvitysalueen havainnot

5.1. Koti-Pietilä

Pieni peltoalue Pappilantien ja Lumijoentien välissä ei ole enää viljelyssä ja toimii nykyään väliaikaisena parkkipaikkana. Kyse on Pietilän (nro 10) ja Tuorilan (nro 52) talojen vanhoista pelloista, mikä ilmenee jo vuoden 1760 kartalta (Gutzén). Selvitysalue on merkitty pelloksi myös myöhemmissä karttamateriaaleissa.

Pietilän talotontti sijaitsee kohdalla jokivarressa vain noin 15 m selvitysalueen rajasta. Tämän ja pappilan välissä on todennäköisesti aiemmin sijainnut Tuorilan talon tontti. Talo on jo melko varhaisessa vaiheessa siirretty kauemaksi jokivarresta, eikä taloa ole kuvattu vuoden 1707 kartalla jokivarteen. Uusi tontti sijaitsee paikalta noin 800 m itään. Seuraava talotontti heti Pietilän pohjoispuolella on ollut Pilto (nro 9). Kaikki talot mainitaan lähteissä jo 1548 (Kuorilehto 2013: 125, 129 ja 171). Mikään tonteista ei jää selvitysalueelle.

Aivan selvitysalueen pohjoisreunalle on vuoden 1760 kartalla merkitty jokin rakennus. Mahdollisesti kyseessä on lato.

Alueelle kaivettiin neljä itä-länsisuuntaista koe-ojaa. Kaakkoispuolelle kaivettiin lisäksi lyhyempi koeoja, jolla pyrittiin selvittämään paikalta tavattujen ilmiöiden laajuutta.

Koeojan 1 itäpäässä havaittiin peltokerroksen alla värjäytymä. Tätä syvemmälle kaivettaessa vastaan tuli tummanharmaata kosteaa melko vahvasti haisevaa hietaa, missä siellä täällä oli puujäänteitä. Ilmiötä ei valtaosaltaan kaivettu pohjaan, vaan oja kaivettiin noin 1 m syvyydelle nykyisestä maanpinnasta.

Puumateriaali näytti lisääntyvän itään mentäessä ja todennäköisesti ilmiö syveni tänne. Itäpäässä päätettiin kaivua jatkaa syvemmälle ja ilmiön pohja löydettiin noin 1,5 m syvyydeltä nykyisestä maanpinnasta.

Kohdalta havaittiin useampia kerroksia. Päällä oli noin 30 cm kyntökerros ja tämän alla 60 cm ruskeaa hietamaata. Tämän alta löydettiin 10 cm orgaanista puunsekaista maata, 10 cm

harmaata hietaa ja pohjimmaisena oli 40 cm puunsekaista lastukerrosta. Tämän alla oli ilmeisesti paikalla luontainen musta liejakerros, joka oli pohjaveden tasolla.

Ylempää löydetty puut olivat huonokuntoisia, mutta pohjalla nämä olivat säilyneet erinomaisessa kunnossa. Puut olivat pyöreitä ja pinnaltaan veistämättömiä. Osa oli katkaistu kirveellä. Koko vaihteli suuresti. Mukana oli sekä oksia, että runkopuita. Lisäksi paikalla oli runsaasti pienempää oksamateriaalia, esimerkiksi kuusen havuja.

Leikkauksesta havaittiin yksi suuri halkaisijaltaan noin 25 cm tukki. Tämän pää oli nähtävästi veistetty niin, että päähän jäi halkaisijaltaan 12 cm uloke. Työhön on mahdollisesti käytetty sahaa, tosin puu oli hieman kulunut kohdalta. Puu voi olla alun perin jostain rakenteesta. Muita rakenteisiin liittyviä puita ei löydetty, tosin mainittakoon, että yksi ohuemmista rungoista oli teroitettu. Kyse voi olla esimerkiksi heinäseipään päästä.

Puumateriaalin ja kerrosten yleisilme oli hyvin sekalainen. Esinelöydöt käsittivät lähinnä joi-tain punasavikeramiikan paloja.



Kuva 3. Koeojan 1 itäpäättä.



Kuva 4. Paikalta havaittiin sekalaista puumateriaalia.



Kuva 5. Paksumman hirren pää.

Ilmiö on hyvin laaja, sillä se näkyy koejassa 17 m matkalla ja jatkuu vielä itään. Koejasta 5 nähtiin, että ilmiö jatkuu kuitenkin vain muutamman metrin kohdalta pohjoiseen.

Ilmiö voidaan tulkita jonkinlaiseksi kosteikoksi, jota on täytetty erinäisellä puumateriaalilla ja myöhemmin maalla. Kyse voi olla esimerkiksi suurehkosta luonnonojasta tai kaivetusta kanavasta. Laajuus voi osittain selittyä sillä, että koeoja kaivettiin mahdollisesti tämän suuntaisesti, mikäli oja on virrannut kohti jokea.

Koeojasta 2 havaittiin yksi mahdollinen jätekuoppa peltokerroksen alta. Näkyviltä mitoiltaan tämä oli 120 x 110 x 40 cm. Ilmiö oli varsin pienialainen ja tämä kaivettiin kohdalta käsi-työkaluin pohjaan sen tarkemman iän selvittämiseksi. Kuopan pohjaosa oli lastunsekaista orgaanista maata. Löytöinä saatiin etupäässä luuta.

Muuten havainnot käsittivät lähinnä vanhoja sarkaojia ja salaojia.

Koeojista kaivetusta maasta tehtiin metallinpaljastimella muutamia vanhempia löytöjä, joista parhaiten alueen käyttöä ajoittavat rahalöydöt. Vanhin rahoista on lyöty 1634 (Kristiinan ¼ äyri). Tämä tuli koeojan 3 itäpäästä. Samasta ojasta tuli myös nuorin rahalöytö: 5 penniä nähtävästi vuodelta 1897.

Koeojasta 2 noin jätekuopan kohdalta löydettiin Kaarle XI:n lyöttämä 1/6 äyri, joka ajoittuu välille 1666–1686 (ks. Oravisjärvi 2016: 91). Vuosiluku on epäselvä, mutta voisi olla 1675. Toinen vastaava raha löydettiin koeojan 1 kosteikkopaikan kohdalta. Tämä on huonokuntoinen ja mahdollisesti osin sulanut, eikä vuosiluvusta saatu selvää.



Kuva. Koeojan 3 löytöjä.



Kuva 6. Leikkaus koeojan 1 itäpäästä eteläreunalta.



Kuva 7. Koeojat 1–5 ensimmäisellä kaivausalueella.



Kuva 8. Koeojan 1 itäpään kosteikkokohdan löytöjä.



Kuva 9. Koeojan 2 jätekuopan löytöjä sekä ojasta löytyneet raha ja solki.

5.2. Pappilanpelto

Peltoalue sijaitsee hieman kauempana jokivarresta. Vuoden 1760 (Gutzén) kartalla peltoalue on jatkoa samoille Pietilän ja Tuorilan talon pelloille, joita käsiteltiin edellisessä kappaleessa. Alue on myöhemmän karttamateriaalin perusteella pysynyt koko ajan viljelyssä.

Peltoalueen länsilaitaan kaivettiin kolme koillis-lounassuuntaista koeojaa (6, 7 ja 8). Pellon itäpuolelle kaivettiin neljä ojaa näihin kohtisuoraan (9, 10, 11 ja 12).

Havainnot käsittivät pääosin eri kokoisia ja eri suuntaisia sarkaojien pohjia. Alueelta havaittiin myös joitain syvempiä tummanharmaan haisevan hiedan täyttämiä kaivantoja, jotka muistuttivat maannoksestaan koeojasta 1 havaittua ilmiötä. Nämä olivat kuitenkin tätä pienialaisempia ja niiden muodosta saattoi nähdä näiden olevan ojan pohjia. Ilmeisesti nämä ovat suurempien luonnonojien tai kaivettujen kanavien paikkoja, jotka on myöhemmin täytetty. Suurempien ja pienempien ojien pohjat osuvat osittain yksiin 1760 kartan peltolohkojen kanssa. Havainnot näyttävät kuitenkin liittyvän useampaan ojitusvaiheeseen. Nykyisin alueella ei ole sarkaojia. Selviin salaojiin ei törmätty, tosin osa ojien pohjista voi liittyä näihin, sillä oja ei kaivettu pohjaan.

Ojien lisäksi löydettiin joitain pienialaisia anomaliaita ja kuoppia, joita ei kuitenkaan katsottu arkeologisesti merkittäviksi.

Hankealueen lounaisosaan on vuoden 1760 kartalla merkitty rakennus, mahdollisesti lato. Kohdan vieressä on nykyisin pellon reunassa peltoröykkiö. Tämä sijaitsee vain 10 m rakennuksen asemoidusta kohdasta länteen. Asemoinnin epätarkkuuksien vuoksi rakennus on voinut todellisuudessa sijaita röykkiön kohdalla. Pelloilta raivattuja kiviä olisi tässä tapauksessa voitu kasata vanhan kivijalan päälle. Yhtä lailla on mahdollista, että rakennuksen perusta on purettu vierestä röykkiön kohdalle. Sijainti voi myös olla sattumaa.

Koeojan 6 pohjoispuolelta löydettiin vastaava 1/6 äyri, kuin koeojista 1 ja 2. Raha ajoittuu vuosiin 1666–1686 (Oravisjärvi 2016: 91). Koeojasta 12 läheltä pellon etelänurkkaa löydettiin Kaarle XIV Juhanan lyöttämä ¼ killinki. Rahaa lyötiin vuosina 1819–1830 (Oravisjärvi 2016: 109). Tässä vuosiluku on epäselvä, mutta se voisi olla 1828.



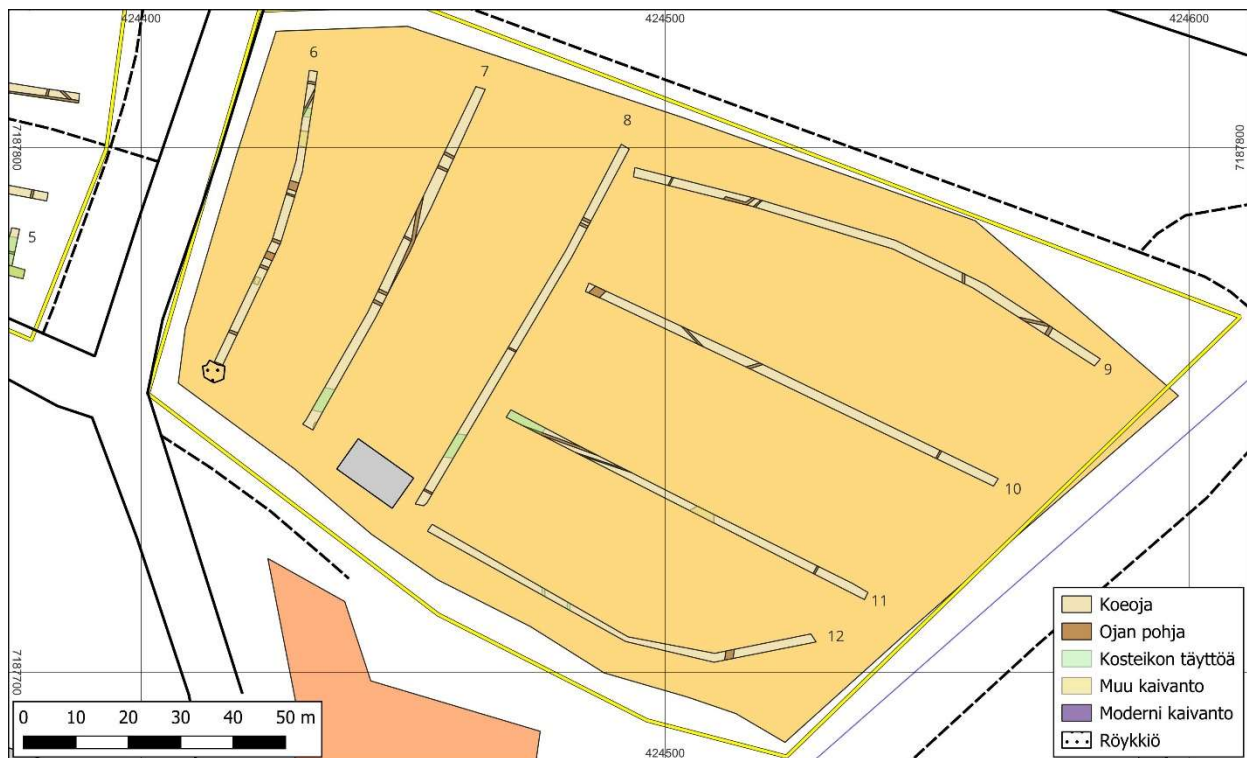
Kuva 10. Koeoja 7. Etualalla oikealla matala kuoppa ja taustalla suuri täytetty oja.



Kuva 11. Koeojasta 6 löytynyt raha oli pinnoiltaan kulunut.



Kuva 12. Etualalla peltoröykkiö. Taustalla koejat 6, 7 ja 8.



Kuva 13. Koejat 6–12 toisella peltoalueella.

5.3. Paloaseman pelto

Paloaseman viereiseltä pellolta on metallinetsinnässä löydetty rahoja vuosilta 1568 ja 1601 sekä muuta historiallisen ajan metalliesineistöä (Mika Sarkkinen, tiedonanto sähköpostitse 19.8.2024). Löytöpaikka Kramsu (1000037290) on merkitty pellon lounaiskulmaan.

Alue on vuoden 1760 kartalla (Gutzén) merkitty pelloksi ja tilanne on sama myöhemmillä karttatasoilla. Vanhimmalle kartalle merkityt tonttimaat sijaitsevat selvitysalueelta 90–150 m etäisyydellä jokirannassa. Talojen pellot ovat tähän aikaan olleet pitkänomaisia joesta ulospäin jatkuvia kapeita sarkoja. Nykyiselle paloaseman pellolle osuu kolmen talon maita. Nämä ovat nähtävästi 27 Kramsu, 61 Rautio ja 20 Pilto (Bildo) pohjoisesta luettuna. Löytöpaikka on Pilton pellolla.

Huomattakoon, että kyseessä on eri Pilto, kuin Pietilän viereinen talo. Kyseinen myöhemmin Jaakkolana tunnettu talo sijaitsee paikalta noin 400 m itään. Hyvin todennäköisesti talo on aiemmin sijainnut kuitenkin vuoden 1760 kartalla Pilton ja Raution väliin merkityllä pienellä autiotontilla.

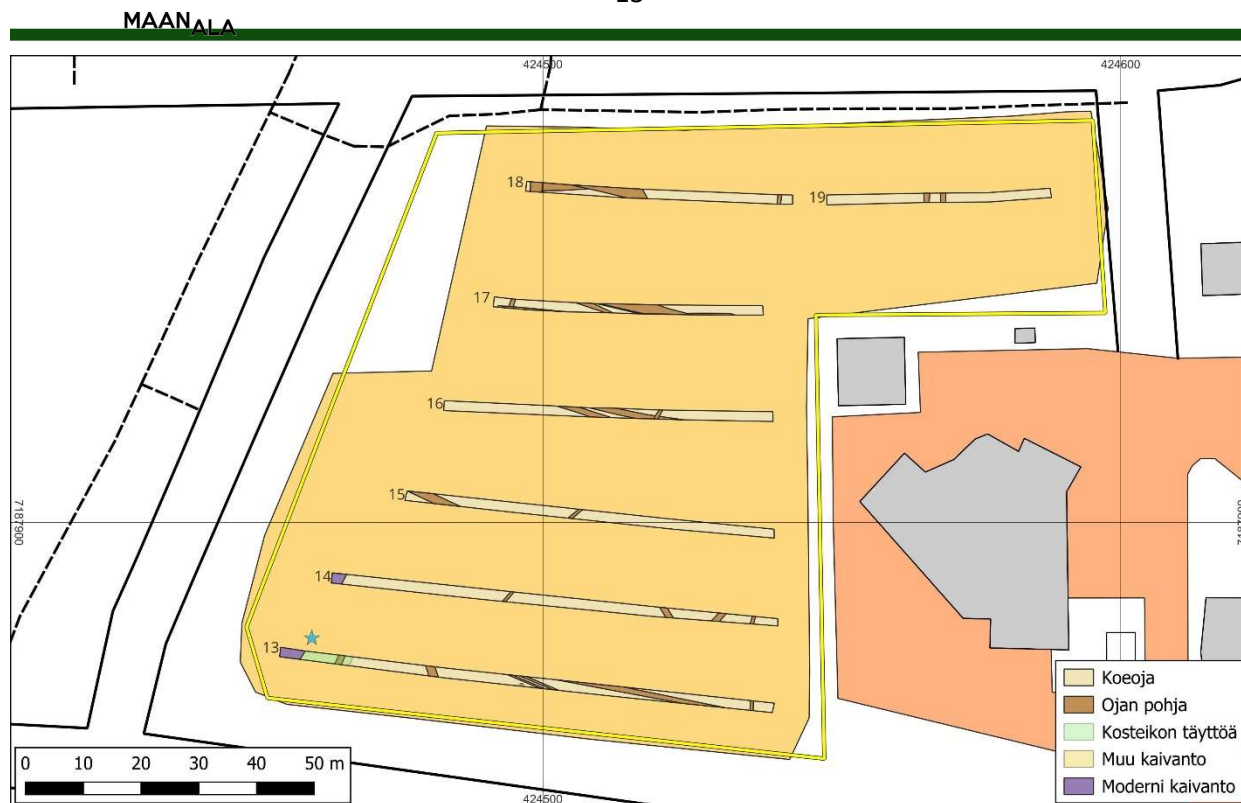
Pellolle kaivettiin 7 itä-länsisuuntaista koeojaa (13–19). Pellolla ei ole merkittäviä korkeuseroja. Sarkaojen väliset sarat ovat tosin selvästi ympäristöstään koholla.

Löytöpaikan kohta oli aavistuksen ympäristöstään koholla. Sen molemmin puolin kaivettiin koeojat. Koeojassa 13 oli kohdalla kynnön alla melko paksu laaja kerros tummaa maata.

Syvimmillään tämä jatkui jopa 80 cm pellonpinnasta. Paikalla on mahdollisesti ollut kosteikko tai oja. Vaikka syvempi kerros ei jatkunut kovin pitkälle, ohuempaa kynnön alta havaittiin tumma maakerros koko ojan alueelta. Paksuutta tällä oli noin 10 cm. Koeojassa 14 vastaava kerros oli ohuempi ja tästä pohjoiseen kaivetuissa ojissa kerrosta ei enää havaittu. Muut havainnot alueella koostuivat yksinomaan vanhojen sarkaojen pohjista.



Kuva 14. Koeoja 8 itäpäältä kuvattuna. Etualalla kaivantoja ja ojia.



Kuva 15. Koejat 13–19 paloaseman viereisellä peltoalueella.

6. Yhteenveto

Selvitettävä alue käsittää kolme rakentamattomaa peltoaluetta Limingan keskustassa. Alueella tehtiin tarkkuusinventointi, sillä pelloilta on historiallisen ajan metallilöytöjä, ja ne sijaitsevat aivan vanhan asutuksen vieressä.

Tarkkuusinventointi toteutettiin kaivamalla koejia koneavusteisesti sopivaksi katsotuille paikoille peltoalueilla. Pääosa peltokerroksen alta tehdyistä havainnoista oli vanhoja täytettyjä sarkaojia. Näiden lisäksi havaittiin joitain laajempia täytettyjä kosteikkoalueita, vanhoja luonnonoja tai kanavia. Koejista havaittiin joitain yksittäisiä muita täytettyjä kuoppia. Ajoitettavat löydöt käsittivät muutamia 1600-luvun ja 1800-luvun rahoja. Löydöillä ei ollut selkeää kontekstia.

Alueilla on ilmeisesti ollut aktiivista historiallisen ajan toimintaa. Ne näyttävät kuitenkin sijaitsevan sivussa varsinaisista asuintonteista, jotka ovat sijainneet jokitorvällä. Siitä että peltoalueilla olisi sijainnut sittemmin kadonneita talontonteja ei saatu tutkimuksessa todisteita.

Suunnitelma-alueista arkeologisesti otollisin on todennäköisesti Koti-Pietilän alue, joka sijaitsee aivan vanhan talontontin laidalla. Alueelta tehtiin myös eniten löytöjä. Toisaalta alueelle kaivettiin myös koejia tiheimpään, eikä näistä havaittu säilyneitä rakenteita. Etelä-laidalla sijaitseva mahdollinen täytetty kosteikkoalue on vaikeasti arvioitava. Maankäyttöalueella voi olla vanhaa, mutta rakenteita ei kohdalta havaittu.

Oulussa 3.4.2024

Arttu Tokoi

Arkeologi, FM

Maanala Oy

7. Lähteet

Kartat

Mört, K. 1707. *Geometrisk Afritning Öfver hemmanen [...] Kaitera Imbola och Kilola belägne uthi Österbottn och Limingo by*. Liminka F 18: 8/1. Maanmittauslaitoksen uudistusarkisto, Kansallisarkisto.

Gutzén E.J. Num 28 *Geometrisk Charta öfwer Någondel af Limingo Bys ågor i Limingo Sokn*. Liminka 4⁶B-II. Maanmittauslaitoksen arkisto.

Holmbom H. 1785. *Charta öfwer Limingo Samfällighet Bröstmark uti Limingo Socken Uleåborg[s] Härad och Uleåborgs [Län]*. Liminka 4¹⁷IIB-II Maanmittauslaitoksen arkisto.

Holmbom H. 1925 (jäljennös). *Karta öfver Liminga Samfällighets Bröstmark, i Liminga Socken Ulea Härad, af Uleaborgs Län*. Liminka 4¹⁷⁽²⁾B-II Maanmittauslaitoksen arkisto.

Holmbom H. 1785. *Geometrisk Charta öfver Limingå Sokn Prästebords Ågor uti Uhle Härad och Uhleåborgs Höfdinge döme*. Liminka F18:45/1–2. Maanmittauslaitoksen uudistusarkisto, Kansallisarkisto.

Peruskartta 1953. 2444 07 *Liminka*.

Pitäjänpkartta 1844a. *Kempele, Liminka, Lumijoki, Temmes, Tyrnävä* 2444 07. Maanmittauslaitoksen historiallinen kartta-arkisto, Kansallisarkisto.

Pitäjänpkartta 1844b. *Kempele, Liminka, Lumijoki, Temmes, Tyrnävä* 2443 09. Maanmittauslaitoksen historiallinen kartta-arkisto, Kansallisarkisto.

Julkaisemattomat kirjoitukset

Kuorilehto, Markku 2013. *Limingan asutuksen synty keskiajalta 1600-luvulle*. Pro gradu -tutkielma. Oulun yliopisto.

Tokoi, Arttu 2022. *Liminka–Lumijoki. Ruutikan-kaan–Liminganlahden osayleiskaava-alueen arkeologinen inventointi 2022*. Maanala Oy.

Kirjallisuus

Oravisjärvi, J. 2016. *Opas Suomen rahalöytöihin* (Turun museokeskuksen julkaisuja 77). Turun museokeskus.

Vahtola, Jouko 1977. Liminkalaisten historiaa. Teoksessa Korte Seija (toim.): *Liminka 1477–1977*. Limingan kunta ja seurakunta.

Muut lähteet

Hakonen, A. 2024. *Landscape reconstruction for Fennoscandia* (v. 1.7). Rannnansiirtymämalli (versio 8.2.2024).

LIITE 1. Poistettujen löytöjen luettelo

Oja	Kuvaus: löytö, mitat yms.	Määrä	Paino	N	E
1	Raha. Kaarle XI:n lyöttämä 1/6 äyri vuosilta 1666–1686.	1	6	7187780	424364
1	Metallilöytöjä. Pultti ja kaksi pellin palaa. Toinen paloista voisi olla mahdollisesti soljen neula tms.	3	67	7187776	424375
1	Punasavikeramiikan paloja. Kolmessa rusehtava lasite molemmin puolin. Kahdessa lasite vain sisäpuolella ja tässä vaaleita ja vihreitä koristeraitoja. Toinen näistä on ison vadin pohjan rajalta.	5	175	7187776	424375
1	Luuta	2	49	7187776	424375
2	Raha. Kaarle XI:n lyöttämä 1/6 äyri vuosilta 1666–1686.	1	6	7187792	424372
2	Solki. 59x22x2-3 mm. Koristeltu läpi menevin rei'in osan ollessa mahdollisesti hihnan kiinnitykseen. Toinen pää koristeltu ympyrällä, jossa painaumia. Tämän takana on pieni kiinnityskoukku.	1	16	7187791	424378
2	Luuta.	12	790	7187792	424370
2	Punasavikeramiikan pala pienen astian pohjan reunasta. Sisäpinnalla hieman tummanvihreää lasitetta jäljellä. Säilynyt leveys 48 ja korkeus 28 mm. Seinämän paksuus 6mm.	1	16	7187792	424370
2	Hiomen kappale. 63x36x22 mm. Vaalea hieno kivilaatu	1	99	7187792	424370
3	Raha. Kristiinan lyöttämä ¼ äyri vuodelta 1634.	1	9	7187810	424384
3	Raha. 5 penniä nähtävästi vuodelta 1897.	1	6		
3	Lyijyesineen kappale.	1	16	7187811	424380
6	Raha. Kaarle XI:n lyöttämä 1/6 äyri vuosilta 1666–1686.	1	3	7187794	424430
12	Raha. Kaarle XIV Juhanan lyöttämä ¼ killinki. 1819–1830	1	4	7187705	424497